

РЕШЕНИЕ

№ 16544

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разглежда дело номер **9810** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 68, ал. 6 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) вр. чл. 21, ал. 1, предл. второ от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация. Образувано е по жалба на С. С. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], вх. В, депозирана чрез пълномощника му – адв. П. К., САК, срещу Заповед № 3286з-3288 от 22.07.2022 г. на ВПД директор на Главна дирекция „Национална полиция“ (ГД „НП“) при Министерство на вътрешните работи, с която е отказано да бъде снета полицейска регистрация № 4925 от 10.04.2013 г., извършена в 07 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърди се, че е издаден при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материално правни разпоредби. С позоваване на нормите на чл. 25, ал. 3 и чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗМВР е обосновано задължителното приложение на общите норми на чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), според които е забранено обработване на лични данни за цели, различни от тези, за които са събрани. Като приложима, с оглед липсата на нормативно определен срок в ЗМВР за обработване на лични данни е посочена разпоредбата на чл. 46 на ЗЗЛД, с която е транспонирана нормата на чл. 5 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на оспорената заповед.

В съдебното заседание, жалбоподателят лично, както и процесуалният му представител,

поддържат направеното искане в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Позицията се на тълкуването, на разпоредбите на чл. 4, § 1, б. „в“ и б. „д“ от Директива (ЕС) 2016/680, дадено с Решение на СЕС (голям състав) от 30.01.2024 г. по дело С-118/22, постановено по отправено, на основание чл. 267 ДФЕС, преюдициално запитване на Върховния административен съд по сходен казус. Претендират разноски, съобразно представен списък и доказателства за извършването им.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалните си представители, оспорва жалбата. Застъпва становище за неоснователност и недоказаност на възраженията, което мотивира подробно в представена писмена защита (л. 122 – л. 124). Поставя акцент върху факта, че и в решението на СЕС по дело С-118/22 не е предписано изискване за нормативно установени срокове за съхраняване и обработване на лични данни от полицейска регистрация за целите на оперативно издирвателната дейност, както и за въвеждане на критерии за определянето им. Не е отречено изискването за периодична проверка и преценка от администратора на лични данни за необходимостта за продължаващото съхранение на данни с посочената специална цел.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното заседание.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, след като обсъди приложените към делото доказателства, взе предвид становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

На 22.07.2022 г. с вх. № 513000-42709 от жалбоподателя С. С. А., чрез пълномощника му адв. П. К., САК е заведено искане до началника на 07 Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи за снемане на полицейска регистрация (л. 9 - л. 10). Към искането е приложено Удостоверение № FO-09606/2022 от 04.07.2022 г., PRB2022151841880 издадено от завеждащ служба „Документно обслужване“ в НСлС (л. 12) и свидетелство за съдимост, рег. № 38477 от 10.06.2022 г. от Бюро съдимост при Софийски районен съд (л. 13).

В съответствие с изискванията на чл. 19, ал. 4, т. 1 и т. 2 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация след извършена проверка, от директора на СДВР е изготвено мотивирано предложение до ВПД директор на Главна дирекция «Национална полиция» при МВР, рег. № 513р – 80738 от 24.08.2022 г. (л. 8), в което е посочено основанията за полицейската регистрация на жалбоподателя С. С. А. – преписка ЗМ 1030/13 г. на 07 РУ при СДВР. Отражено е, че наказателното производство е приключило с влязъл в сила на 04.11.2013 г. съдебен акт, постановен по НОХД № 4590/2013 г. по описа на СГС, НО, 12 състав, с който С. С. А. е признат за виновен и му е наложено ефективно наказание лишаване от свобода за срок от десет месеца и глоба в размер на 5 000 лева.

Въз основа на тези данни, е направено предложение да не се сменя полицейска регистрация № 4925/2013 г. на 07 РУ – СДВР, поради липса на основанията по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Към предложението са приложени Справка за водени наказателни производства спрямо жалбоподателя С. А. от Единната информационна система за противодействие на престъпността (ЕИСПП) на Прокуратурата на Р България и Националната следствена служба (л. 14 - л.16), заверен препис от влязло в сила протоколно определение от 04.11.2023 г. по НОХД № 4590/2013 г. по описа на СГС, НО, 12 състав, с което наред с одобреното споразумение за прекратяване на наказателното производство по ЗМ 1030/13 г. по описа на 07 РУ – СДВР, пр. пр. № 3389/2013 г. по описа на СГП, за извършено продължавано престъпление от С. С. А. за времето от 14,00 ч. до 18,27 ч. на 09.04.2013 г. в [населено място] с четири отделни деяния, осъществяващи състав на едно и също престъпление – държане с цел разпространение и разпространение, без надлежно

разрешение на високорисково наркотично вещество – марихуана, за което му е наложено наказание, при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК – 10 месеца лишаване от свобода, при първоначален режим на изтърпяване «Строг» и Глоба в размер на 5 000 лева, на основание чл. 383, ал. 2 вр. чл. 306, ал. 1, т. 3 от НПК вр. чл. 68, ал. 1 от НК е приведено в изпълнение и предходно наложено на наказание - по НОХД № 6094/2011 г. по описа на СРС, НО, 7 състав – четири месеца лишаване от свобода при първоначален «СТРОГ» режим на изтърпяване. Приложена е Справка съдимост, издадена от Бюро «Съдимост» на СРС, в която са отразени и двете осъждания на жалбоподателя (л. 26 -л. 31).

Към преписката е приложена Заповед № 8121з-267 от 10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи (л. 38), с която е делегирал правомощията си по чл. 68, ал. 6 във вр. чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 от ЗМВР – издаване на заповеди за снемане или отказ от снемане на полицейска регистрация на директора и заместник директорите на Главна дирекция «Национална полиция». Заповедта не е отменяна или изменяна към момента на издаване на оспорения отказ за снемане на полицейска регистрация.

Въз основа на направеното предложение от директора на СДВР и приложените към преписката документи от извършената проверка, по реда на чл. 19, ал. 4, т. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, както и представените към Искането на жалбоподателя, ВПД директор на ГД «Национална полиция» в кръга на делегираните му правомощия с цитираната министерска заповед, е издал оспорената в настоящото производство Заповед № 3286з – 3288 от 13.09.2022 г., с която е отказал снемането на полицейска регистрация № 4925 от 10.04.2013 г., извършена на основание чл. 68, ал. 1 от ЗМВР в 07 РУ на СДВР на С. С. А., ЕГН [ЕГН], поради липса на предпоставките, визирани в чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Екземпляр от заповедта е връчен на пълномощника на жалбоподателя – адв. П. К. на 13.09.2022 г. (л. 37).

Описаните релевантни за правния спор факти не са спорни за страните по делото и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от лице с правен интерес от оспорването ѝ – адресат на властническото изявление, с което са засегнати неблагоприятно негови права и законни интереси.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в кръга на делегираните му правомощия по чл. 68, ал. 6 вр. чл. 29, ал. 1 от ЗМВР от администратора на лични данни по ЗЗЛД – министъра на вътрешните работи. Нормите на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР и чл. 21, ал. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация предоставят на министъра на вътрешните работи правомощието да делегира правата си по извършване и снемане на полицейска регистрация.

В конкретния казус, оспорената заповед е издадена от ВПД главен директор на Главна дирекция „Национална полиция“, на когото на основание чл. 68, ал. 6 вр. чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 от ЗМВР, министърът е предоставил правомощия да извършва и сема полицейска регистрация със Заповед № 8121з-267 от 10.03.2015 г.

Оспорената заповед е издадена в предписаната от закона форма и съдържание, съгласно чл. 21, ал. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация вр. чл. 59, ал. 2 от АПК. При издаването ѝ не са допуснати нарушения на административно производствените

правила. Спазени са изискванията на чл. 19, ал. 4, т. 2 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация – изготвено е мотивирано предложение от директора на полицейската структура, извършила полицейската регистрация - СДВР, в което са отразени мотивите за отказа да бъде снета регистрацията.

Основният спор по делото касае материалната законосъобразност на издадената заповед на ВПД директора на Главна дирекция „Национална полиция“, в контекста и на постановеното в хода на съдебното производство решение на СЕС по дело С-118/22 г.

Предпоставките за извършване на полицейска регистрация са нормативно определени в чл. 68, ал. 1 от ЗМВР и са възпроизведени в чл. 3, ал. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация. Включват наличие на 3 кумулативни елемента – 1) да е налице привлечено към наказателна отговорност лице, казано по друг начин – лице, на което е повдигнато обвинение за извършено престъпление, 2) престъплението, за което е повдигнато обвинение да е извършено при форма на вина умишъл и 3) престъплението да е от общ характер, т. е. да не се преследва по тѣжба на пострадал. Задължение на органите на досъдебното производство, които съгласно чл. 193 от НПК (прокурорът и разследващите органи) провеждат процесуалните действия е да предприемат съответните мерки за извършване на регистрация на привлечено към наказателна отговорност за умишлено престъпление лице – да уведомят писмено ръководителят на структура/структурно звено на МВР и да посочат данните по чл. 8, ал. 1, т. 1, т. 3 и т. 4 от Наредбата (чл. 11, ал. 1 от Наредбата). Фактическото извършване на полицейската регистрацията се осъществява от определен от ръководителя полицейски орган с участието на експерт криминалист, който извършва описание, дактилоскопиране, фотографиране и изземване на образци за ДНК профил (чл. 12, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата). Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от Наредбата полицейска регистрация се извършва за всяко привличане на лице като обвиняем за извършено умишлено престъпление от общ характер, независимо от предишната такава, като се попълва нова карта за полицейска регистрация и се извършва ново фотографиране, а ако са изминали повече от три години от последната съществуваща регистрация, се извършва и ново дактилоскопиране.

В настоящия казус, от приложените документи към преписката в хода на извършената проверка по чл. 19, ал. 4, т. 1 от Наредбата – справката от ЕИСПП за образувани наказателни производства спрямо жалбоподателя, справката съдимост, издадена от СРС и приложеният съдебен акт по НОХД № 4590/2013 г., категорично може да се направи извод, че не са налице нито едно от визираните в разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР основания за снемане на полицейската регистрация, извършена в 07 РУ – СДВР на жалбоподателя С. А. по повод повдигнатото му обвинение за извършено тежко умишлено престъпление – държане с цел разпространение и разпространение на високорискови наркотични вещества без съответното разрешение.

Хипотезите, при които може да бъде снета полицейската регистрация са лимитативно, посочени в нормата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. В този смисъл административният орган действа в условията на обвързана компетентност. От съществено значение за правилното приложение на материалния закон както при извършване, така и при снемане на полицейска регистрация, е нейната легитимна цел – противодействие на престъпността и разкриване на престъпления.

В конкретния казус предвид данните за приключилите две наказателни производства с влезли в сила осъдителни присъди спрямо жалбоподателя са налице повече от една полицейски регистрации, доколкото разпоредбата на чл. 13 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация сочи, че при всяко привличане на лице като обвиняем за извършено

престъпление от общ характер, независимо от предишната регистрация, се извършва нова регистрация, която предполага попълване на нова карта и ново фотографиране, а при изтекли повече от три години от последната регистрация и ново дактилоскопиране. Единствено по отношение на пробите за ДНК профил е предвидено да не се изземват отново (чл. 14, ал. 4 от Наредбата).

Както законосъобразно е посочено и в мотивите на оспорената заповед настъпилата реабилитация не е сред основанията по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Законодателят е предвидил като основания за заличаване на полицейска регистрация – нарушение на закона при извършването ѝ; прекратяване на наказателното производство, но не и на основание чл. 24, ал. 3 от НПК, приключило наказателно производство с влязла в сила оправдателна присъда или влязло в сила решение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, а и в случаите, при които лицето е починало.

Не са налице доказателства, а и не се твърди регистрациите на жалбоподателя по повод проведените две наказателни производства да са извършени в нарушение на нормативните изисквания. В настоящия казус продължаващото обработване на личните данни се сочи за необходимо за целите, за които е извършена регистрацията - двукратното осъждане за различни по вид престъпления. Съгласно разпоредбата на чл. 27 от ЗМВР личните данни от полицейска регистрация, извършена на основание чл. 69 от ЗМВР, се ползват само за защита на националната сигурност, противодействието на престъпността и опазването на обществения ред. Затова и заличаването следва да е законоустановено. Позитивната вътрешно правна уредба не съдържа критерии за срок за обработване на личните данни от полицейска регистрация, както и условия за периодичен преглед на обработвани данни. Същевременно не противоречи на задължителното тълкуване в Решение на СЕС от 30 януари по дело C-118/2022 (голям състав), според което държавите членки са суверенни в преценката относно необходимостта от въвеждане на срокове за изтриване на личните данни или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им. Единствено изискване, което е поставено към сроковете за проверка (т. 45) е да са съответни на чл. 4, § 1, б. „в“ и б. „д“ от Директива 2016/680, в контекста на изискванията на чл. 52, § 1 от Хартата на основните права на ЕС и да позволяват изтриване, когато съхранението на тези данни вече не е необходимо за специалните цели, за които са обработвани.

Приведено към конкретиката на настоящия казус, при извършената проверка, по реда на чл. 19, ал. 4, т. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, преди издаването на оспорената заповед, с която е отказано заличаването на полицейската регистрация на жалбоподателя са събрани всички относими данни за преценката относно необходимостта от продължаващо съхранение на информацията от регистрацията и то за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления. Спазени са изискванията за пропорционалност между обществения интерес и правото на субекта да бъдат заличени данните от полицейската регистрация когато съхранението им вече не обслужва тези цели. В този смисъл в съображение 61 на Решение на СЕС по дело C – 118/22 г. също е посочено, че настъпилата реабилитация не може да бъде възприета като задължително основание за снемане на полицейска регистрация, а е индиция, за снижаване на личната обществена опасност на субекта.

По изложените съображения, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и своевременно заявеното искане на ответника, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, следва да бъде определено юрисконсултско

възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], вх. В, депозирана чрез пълномощника му – адв. П. К. срещу Заповед № 3286з-3288 от 22.07.2022 г. на ВПД директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи, с която е отказано да бъде снета полицейска регистрация № 4925 от 10.04.2013 г., извършена в 07 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА С. С. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], вх. В да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ сумата от 100 лева разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: